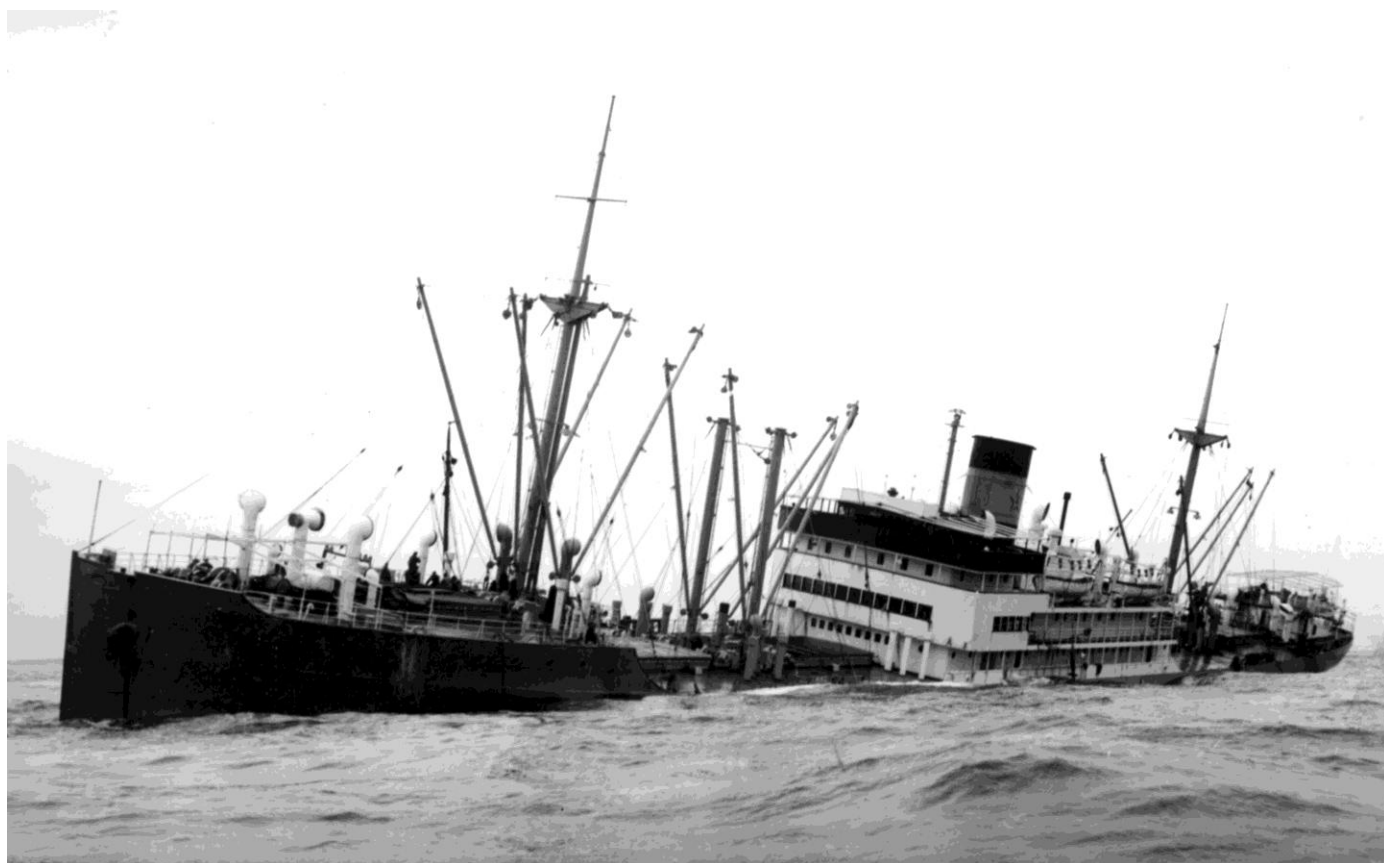

ZAANSE slopers halen tonnen IJZER uit zee van Zweeds wrak

Het is natuurlijk zonde van zo'n mooi schip, maar Adriaan C. Slooten uit Wormer heeft een beste klus aan de gevolgen van een misverstand dat het Zweedse vrachtschip met passagiersaccommodatie Ecuador muurvast op de Westergronden bij Terschelling liet lopen. Hij sloopt met personeel al verscheidene weken, het ziet er naar uit, dat het bergingsbootje Simon nog vele keren de zee zal opdansen om meer te laden.

De Ecuador heeft al vele tonnen ijzer opgeleverd. Adriaan C. Slooten scheurt dat met zijn mannen uit de zee, van de romp af. Hij werkt per kilo voor twee aannemers, die het ijzer op hun beurt verzenden naar een hoogoven in Belgische Borinage, waar de Ecuador, eens, 134 meter lang en goed voor 10.500 bruto-register ton, tot gietijzer wordt versmolten. In ieder geval: een deel van de Ecuador; want de zee zal vermoedelijk heel wat ijzer vasthouden. De zee laat zich niet alles ontnemen. Zij houdt wat, voor de moeite.

DIT WAS DE ECUADOR kort na de stranding. Het schip zat vast op de gronden, maar alles stond er nog op. Later brak het schip in twee delen. De achterzijde schoof naar het voorschip.

Elke dag vaart de „Simon” van Adriaan C. Slooten heen en weer tussen wal en wrak. Als de stormbal uithangt blijft het vaartuigje in de haven; maar zo niet dan gaat geen zee te hoog om de lappen ijzer van het slinkende lichaam te scheuren. Miljoenen kleine mosselen zitten als dikke kussens op het ijzer; zeewier hangt als groene franje te wapperen in de wind; kwallen, die rondzweven als zwemmers met lichtblauwe badmutsen, laten zich willoos in de gapende ruimten kwakken. Er Staat een mast van 22 meter overeind; even verder staan twee dikke laadbomen; er steken luchtkokers boven de golven uit en nog juist boven de waterspiegel is de naam op het voorschip zichtbaar: Ecuador.

Het middenschip is verdwenen; de pijp is weg; de meubelen in de salons zijn ergens heen. De roermachine staat op het achterschip te roesten; het dak van dit scheepsdeel is in elkaar geslagen. De zee heeft ter versiering zeesterren bij duizenden aangevoerd; die liggen soms onder, soms boven het zeewater; al naar gelang het eb of vloed is.

Staande op het wrak ziet ge naar het oosten Terschelling en Vlieland; in het westen aan de kim, varen de schepen, ver genoeg uit de buurt om los te blijven van de wadengronden.

Mannen tot kniehoogte in het wassende water

ZO IS DE ECUADOR NU: een wrak waarvan nog weinig boven water staat. De zee en de slopers hebben heel wat weggetrokken

Verte staken de masten van de Ecuador boven de zonnige golvende zee uit. Willem de Vries stond aan 't roer, rookte 'n sigaret en was kennelijk tevreden. Guus schildte aardappelen in het achterondertje, schrapte wortelen en toverde ballen gehakt uit een blik; dansend voer de Simon naar het wrak. Links en rechts rolden de golven witgekopt op de lage gronden uit, een branding in de zee.

De Simon lag na anderhalf uur varen op 20 meter van de Ecuador. Scherp hield Willem de Vries de ijzeren muur, die op de kleiplaat staat, in 't oog. Langzaam naderde hij het wrak. Op de plecht stonden mensen gereed om to enteren; Willem floot schel op zijn vingers, maakte gebaren naar voren en hield het roer van het dolle bergingsbootje, dat in de luwte naar het voortschip kwam.

Adriaan Slooten, in zwembroek gekleed; stond voorop en sprong plotseling met een tros over twee meter water op de Ecuador, die als een rustpunt in zee lag. Willem knikte tevreden. 't Was weer eens zonder brokken gelukt. Op de deining klom en zakte de Simon naast het dode ijzeren lichaam, als een jonge hond bij een dode walvis.

Drie mannen daalden af naar het achteronder. Eerst eten. Willem at in de stuurhut met één oog op de wortelen, de piepers en de ballen gehakt en met één oog op de schuit.

Wild kolkte het water rond het wrak; de dikke gele mast stak de spits ferm omhoog als een kerel die nog vechten wil voor een verloren zaak. Zeewier flapperde op en neer aan het ijzer waarop de golven rolden, als zeeroovers, die een schip enteren. De zon spoot glinsterend licht op het woelige water. Wij kozen ter nuttiging van Guus' productiviteit een dek van de Ecuador.

Guus kwam het achteronder uit.

„Neem nog wat vla. 'k Heb ze, in twee kleuren”. Hij goot ons bord vol.

„Mooi plekkie voor een zoekroeg”, zei hij ernstig, „voor zeehengelaars en zo. Wedden, dat je kerels uit heel Europa tot klant krijgt? Je zit midden op zee en toch rustig. Ideaal voor zeezieken, als ie tenminste vandaag of morgen niet omvalt. Ze zeggen, dat daar kans op is”. De Simon zakte langzaam op de eb langs de Ecuador weg. De golven trokken zich terug en toonden groen omrande boorden van ruimen, waarin blauwe kwallen zweefden.

Straal koffiebonen

Van slopen kwam de eerste uren niets. Weliswaar nam Guus een snijbrander om in ieder geval iets te doen; het grote werk, bestond vooralsnog uit het laden van pompen en slangen, die de aannemer er had opgezet, doch die van nut en generlei waarde bleken to zijn. Beste kans, dat Adriaan Slooten het ook eens gaat proberen, maar dan goed. Want er zit nog voor honderden tonnen best ijzer onder de golven. Dat moet er uit als 't half kan. Uit een van de slangen kwam een straal grijs geworden koffiebonen. „Geen wonder”, zei Willem, „dat die dingen geen druppel water zogen; ze zitten barstensvol koffie.”

Onder de voeten spoelden golven door de gangen; een ijzeren deur klapte op het ritme van het water doelloos open en dicht, als een deur in een spookhuis.

De Simon sprong heftig naast de neus van de Zweed op en neer. Een brok van de neus was verdwenen; wat overbleef geleek op een enorme mond met brokkelige bruine tanden.

Stuk voor stuk zweefden de pompen en de slangen naar de Simon. Toen de hele zaak overboord was had Guus drie zware stukken van een opstaande rand van een ruim los. De laadboom kwam over, met kettingen. Een tonnenzwaar stuk klapte plotseling in een vol water staand ruim; met handspaken wrikten de mannen het brok los; de lier trok en haalde het op het bergingsvaartuig.

Adriaan, de benen onder het zwembroekje vol zwarte vette vegen zei opeens: „De zee is me te rumoerig voor 't binnenschip; we gaan de grote mast strijken.”

„Hij wil de grote mast strijken,” zei Willem tot Kleijn. Hij keek met het linkeroog dicht, naar boven en klom de mast in. De aannemer kwam er bij. „Kan niet”, zei hij met een Utrechts accent, „die mast moet voorlopig blijven staan, als baken. Dat staat In m'n overeenkomst. ”

„Heb Je me niks van gezegd”, zei Adriaan fel, „daar komt ie nou pas mee. Nou ja... als 't niet kan, dan kan 't niet. Dan gaan we maar over naar 't achterschip. Die mast haal ik er wel af binnenkort.”

Met een kabel aan het voorschip vast liet hij de Simon op de stroom naar het achterschip dansen. Het water kolkte als t een wilde rivier. Toen sprong hij met de armen omhoog over de zee naar het achterschip.

„Ecuador” strandde door misverstand

Het misverstand, dat van de Ecuador een tragisch wrak maakte, ontstond op 29 februari 1956. Op weg van Zuid Amerika naar Zweden zei een officier ter hoogte van Vlieland tot de roerganger: „E-T-eight”, wat zoveel, betekende als: „Uiterton acht aanhouden.”

De officier gaf zijn order in het Engels. Het klonk ongeveer zó: „Ee tie eet”, De man aan 't roer verstond echter: „Eight-ten-eight” wat wel enige klankverwantschap heeft met „E-T-eight” maar beslist iets anders is. In plaats van uiterton 8 aan te houden stuurde hij 88 graden op het kompas. En wie komende uit het zuiden bij Terschelling 88 graden aanhoudt zendt zijn schip naar het schepenkerkhof. De roerganger heeft daarvoor gezorgd. Hij stuurde met volle kracht het twaalf jaar oude schip de gronden op. Het zette er zich muurvast neer.

De zeeslepers van de Terschellinger Doeksen hebben er naderhand langdurig aan liggen sjoeren, maar de 88 graden, die de roerganger had aangehouden waren voldoende voor een wrak meer op de Hollandse kust. De bemanning is van de Ecuador gekomen; men heeft de ruimen grotendeels van de enorme lading ontdaan; twee politieboden vol met jenever zijn naar het haventje van West Terschelling gevaren; men heeft voorts 36.000 sliknatte smokkelsigaretten uit een luchtkoker gehaald; tenslotte brak het schip middendoor.

Het voorschip draaide de neus om naar het achterschip, de zee vouwde de Zweed dubbel, als een krant. Mannen, die altijd nog brood in een wrak zien, spraken vervolgens langdurig met belanghebbenden; zij hebben de Ecuador - wat daar tenminste nog van over was – gekocht. De kopers waren Belgen. Twee Nederlanders namen vervolgens de zaak over; een Harlinger bood aan de spullen te bergen en toen deze het naderhand liet zitten verscheen Adriaan C. S I o o t e n uit Wormer.

Opmerking bij de digitalisering van dit artikel:

Op www.groningerkustvaart.nl

lees ik het volgende citaat uit: Terschelling bij storm en wantij van F.Drost:

Tijdens de berging vond het volgende gesprekje plaats.

In de salon vond Volkert Doeksen de kapitein, eenzaam en verlaten in een uiterst troosteloze stemming. Hoe kwam je zo uit de koers, vroeg hij hem. 'Ik was niet uit de koers, ik voer correct eighty six (86),' antwoordde de kapitein, 'zoals de loods mij had opgegeven.' Hij kon maar niet begrijpen wat er fout was gegaan. Volkert Doeksen begreep het wel. Wat de loods bedoeld had was routeboei E.T. 6, en de klankverwantschap van die aanduiding was dus misverstaan. Het betekende de ondergang van het kapitale schip "Ecuador".

Na veertig jaar gelukkig te hebben gevaren, maakte deze vergissing van kapitein Persson een totaal gebroken man. Temeer nog omdat de wetenschap dat hij te laat sleepboothulp had ingeroepen het drama compleet had gemaakt.

Hij waadde door het zeewater op het half ondergelopen dek en zette een kabel vast. Willem gooide op het voorschip van het bergingsvaartuig een touw met een haak uit en smeed die precies rond een stuk reling. De mannen stapten allen over naar een spookachtige holle ruimte, een ijzeren casco waarboven een houten dak, in elkaar geslagen door de zee. De aannemer met het Utrechts accent greep een hamer en sloeg, liggend op het dak, de aanduidingbordjes boven de deuren weg. Souvenirs van de Ecuador. Guus zette een motorbril op de ogen en hield een brande aansteker bij de snijbrander. Het brandende gas spoot fel naar buiten. Het water steeg en omspoelde de benen van de mannen. Zij liepen rond op gymschoenen. Het was als waren zij een overstroomd huis binnengedrongen.

Honderden zeesterren

Op de vloer onder het ineengeslagen dek lagen honderden zeesterren: buiten het casco koekten kleine mosselen bij miljoenen op elkaar. Guus begon te snijden; gloeiend ijzer dreef een seconde in het water en doofde; de zee rolde af en aan. De mannen sjuowden brokken ijzer naar buiten, smeten die op de Simon of trokken de stukken met de lier weg. Zij rukten aan losse platen, soms tot kniehoogte werkend in het wassende water. Guus zette de vlam op een dikke, zware luchtkoker; Willem greep een voorhamer en liet zijn spierkracht los op het bruingele ding, zware buit, die onaandoenlijk overeind bleef, alsof de koker zich aan het schip wenste vast te houden. Verbeten bleef hij slaan, het groezelig witte petje scheef op het hoofd. De luchtkoker bleef staan. Guus ging nog eens rond met zijn snijvlam. Het water steeg en overspoelde het felle vuur dat sissend in het ijzer bleef bijten. Willem sloeg door, heftiger, tot de knieën in het zeewater staande. Adriaan zette een kabel en de lier er op. Plotseling knapte de koker; het gevaarte knakte achterover en zweefde weg naar het, bergingsschip, als een dood varken.

HET BERGINGSVAARTUIG Simon langsij bij het achterschip van de Ecuador

De mannen werkten snel en hard om voor donker nog genoeg vracht te hebben. Het snijvuur weerspiegelde zich in de golven die steeds hoger over de reling kwamen. De vloed kwam hevig op. Aan de kust begonnen de vuurtorens te branden; de Brandaris, de toren van Vlieland, van Texel, van Huisduinen, ver in 't zuiden. Verderop naar het westen, in volle zee knipoogde het lichtschip Terschellingerbank. Rond de noord voeren schepen.

De mannen rukten en scheurden aan de losgebrande stukken ijzer, alsof zij repen spek van een walvis trokken. Willem kreeg een golf in 't gezicht toen hij zich bukte; sliknat holden de mannen heen en weer. De vracht op de Simon hoopte zich op: pompen, slangen, lappen ijzer, delen van een geslacht schip, dat zonk na een misverstand. Om 8 uur zei Adriaan: „We gaan d'r vandoor. Morgen verder”.

Morgen was: zondag.

Willem sprong lenig in een roeivlet en trok zich naar het voorschip om de trossen los te gooien. Zijn vletje sprong wild op en neer in de razende stroom. Hij klom aan dek van het wrak en wipte even later terug in het schuitje, terugvarend naar de Simon. Hij droop van het water. Hij lachte als een artiest in een circus na een geslaagde stunt. Toen klom hij in de stuurhut en greep het roer. De motor draaide.

Vurige Vingers

Guus ging naar beneden. Hij zette koffie en goot een scheutje onversneden Schiedam in het kopje van Willem. Daarna goot hij er koffie op, om de kou uit Willems lijf te halen. Willem zette het warme bakje aan de mond en proefde bedachtzaam. „Dat 's beste koffie, Guus”, zei hij, „dat 's erg beste koffie. Als je nog meer van die soort hebt...”. Guus had nog een scheutje over. Willem keek tevreden over de donker geworden zee en stuurde de Simon naar de haven.

Achter ons stak het wrak machteloos de hoge mast omhoog, als een hand, die naar een redder zoekt. Er was geen redder; er waren slechts slopers, die vele dagen terug zouden komen om te halen wat er te halen was, desnoods onder de zeespiegel vandaan.

De zee was rustig geworden; de wind blies een slaapdeuntje. Zacht deinde de Simon op de bijna zwarte golven waarover het licht van de Brandaris draaide. De oude vuurtoren wenkte met vurige vingers die tastend over de zee gleden. Af en toe schenen witflitsende sterren weg te schieten in het hevig licht; het waren vogels, gevangen in de stralen, die wegwiekten naar het zuiden.

Reportage door **Jan Hottentot** – Redacteur van De Typhoon – Dagblad voor de Zaanstreek. Datum en uitgave zijn, bij de samenstelling van dit overzicht nog onbekend. Het beeldmateriaal in het artikel was niet te reconstrueren en is vervangen door materiaal uit de collectie van Henk Kleijn.

Hieronder volgen een aantal artikelen uit de (Landelijke) kranten over dit onderwerp. De krantenartikelen worden afgewisseld met beeldmateriaal uit de collectie van Henk Kleijn. Eerst een overzicht van de artikelen waarin A.C. Slooten genoemd wordt.

Leeuwarder Courant 01-08-1957

Onderdelen van Ecuador van Terschelling naar Antwerpen

Van Terschelling naar Antwerpen werd een lading van ongeveer 110 ton in-moten-gebrande onderdelen van het wrak van het veleden jaar in de Westergonden gestrande Zweedse ms. Ecuador, versleept. Het slopen en bergen vindt thans alleen plaats met behulp van de drijvende bok „Simon” van de handelsvereniging Van Slooten uit Wormer, met wie de koper van het wrak, de heer Van Ninwegen uit Amersfoort, een contract gemaakt heeft.

Nieuwsblad van het Noorden 05-09-1957

De stormen in het eindstadium van augustus hebben de resten van 't wrak van de eens zo trotse Zweedse vrachtvaarder Ecuador, die op 29 februari van het vorig jaar op de Westergonden bij Terschelling strandde, niet onberoerd gelaten.

Zoals men weet is de slopersfirma Van Slooten uit Wormer enige maanden geleden begonnen met bergingswerkzaamheden, die in zoverre resultaat hebben opgeleverd, dat al enige honderden tonnen oud ijzer naar Antwerpen zijn verscheept.

Het werk ligt nu echter stil de bergingsschepen zijn vertrokken en het nog op de havenkade van Terschelling liggende ijzer wordt stuk gebrand of gesneden om dan naar Antwerpen te worden verscheept. Wellicht zal in het voorjaar nog een poging worden ondernomen om een hoeveelheid staal te bergen.

Leeuwarder Courant 04-09-1957

Slopijngswerkzaamheden aan Ecuador voorlopig gestopt

Het kleine bergingsvaartuig „Simon” van de handelsvereniging A. C. Slooten te Wormer is maandagmorgen, met de bijbehorende drijvende bok „Truus” op sleeptouw naar Harlingen vertrokken, om na een bodeminspectie de terugreis naar Wormer te aanvaarden. Hiermede is voorlopig een einde gekomen aan de slopijngswerkzaamheden op het wrak van de „Ecuador”. De zware brekers op de Westergonden hebben de laatste weken zo op het wrak huisgehouden, dat er praktisch niet meer op te werken valt. Tot dusver is ongeveer 170 ton ijzer op de Terschellinger kade aangevoerd, waarvan ongeveer 110 ton in de maand juli werd verscheept, naar Antwerpen.

Toestand „Ecuador” ernstig, maar nog hoop op behoud

Laatste opvarenden van boord; grootste deel van bemanning op terugreis naar Zweden

De positie van het Zweedse schip „Ecuador”, dat woensdagmorgen op de Westergronden ten noordwesten van Vlieland aan de grond is gelopen, is nog gelijk. Het schip heeft scheuren in de romp opgelopen en er staat water in de ruimen en in de machinekamer. De machine is defect en het schip maakt slagzij. Een bericht, als zou het vaartuig gebroken zijn, lijkt onjuist te zijn; men hoopt nog, het schip to kunnen behouden.

Gistermorgen is de reddingboot „Brandaris” van Terschelling weer uitgevaren naar de „Ecuador” om de laatste opvarenden, de kapitein, enkele officieren, de Nederlandse loods, die in Rotterdam aan boord was gekomen en de bergingschef van de firma Doeksen van Terschelling, de heer V. Doeksen, in totaal zeven man, van boord to halen. Het overstappen van de „Ecuador” op de reddingboot ging met grote moeilijkheden gepaard, doordat er hoge zeeën stonden.

Op weg naar Terschelling stapten de mannen van de „Ecuador” over op de sleepboot „Holland”. Deze sleepboot had nl. een van de directeurs van de maatschappij de Johnson Line, die de eigenaresse van de „Ecuador” is, aan boord. De directeur; de heer J. Lagerberg uit Stockholm, was per vliegtuig in Amsterdam gearriveerd en was met een gecharterde boot van Harlingen naar de „Holland” gevaren. Om kwart over twaalf gistermiddag voer de „Holland” de Terschellinger haven binnen, even later gevolgd door de „Brandaris” en de „Zuidzee”.

Kapitein: moe en somber

De kapitein van de „Ecuador”, de heer Erik Persson, uit Stockholm, was doodmoe en triest toen hij op Terschelling aankwam. Persson had al veertig jaar gevaren en nog nooit schipbreuk gehad. Nu moest hij dit beleven met een mooi en nieuw schip als de „Ecuador” is.

De directeur van de Johnson-Line, de heer Lagerberg, was van oordeel, dat de situatie van het schip ernstig maar niet hopeloos is. Er zitten weliswaar scheuren in de romp en in de ruimen staat veel water, maar het schip kan wel tegen een stootje. Hij vertelde verder, dat de „Ecuador” op weg was uit Zuid-Amerika naar Zweden met stukgoederen, o.a. wol, katoen, vlees, huiden en koffie. Het schip had pas in Rotterdam gelost en zou nu eerst Hamburg aandoen.

De drie sleepboten van de firma Doeksen, de „Holland”, de „Zuidzee” en de „Stortemelk”, die van het begin van de stranding af in actie zijn geweest, moesten gisteren onverrichterzake in de Terschellinger haven terugkeren. Het lage water en de tamelijk wilde zee maakten het onmogelijk, contact met de Zweed to maken.

Vanmorgen om negen uur zijn echter de sleepboten „Holland” en „Stortemelk II” weer uitgevaren. Men wil trachten, de „Ecuador” te bereiken, desnoods met een motorvlet om poolhoogte te nemen en de mogelijkheid te onderzoeken, of men het water uit de ruimen kan pompen. Wanneer dit mocht gelukken, dan wil men de lading lossen met lichters, waardoor het schip hoger komt te liggen. Als ook dit mocht slagen, wil men weer proberen, het schip bij hoog water vlot te trekken.

Het grootste gedeelte van de bemanning van de „Ecuador”, die in Terschellinger hotels was ondergebracht, is vanmorgen op de postboot naar Harlingen gestapt. De mannen reizen vandaag met de Scandinavia-Express naar Zweden terug. De kapitein en enkele leden van zijn staf zijn op het eiland achtergebleven.

Strijd om behoud van Zweeds schip

Sleepboten moesten vanwege slechte weer verbinding verbreken

Het Zweedse schip Ecuador dat gisteren op de Westergronden bij Terschelling strandde, heeft het zwaar te verduren gehad in de storm die gisteravond aan onze kust woedde. De sleepboten Holland en Zuidzee van de firma Doeksen van Terschelling probeerden urenlang om het 7090 b.r.t. grote schip van de rederij Nordstjernan te Stockholm vlot te trekken, doch zonder resultaat. Toen de zware noordwester storm omstreeks middernacht nog meer aanwakkerde, hebben de slepers de verbinding met het Zweedse schip los moeten gooien omdat zij zelf gevaar begonnen te lopen. Acht passagiers en de stewardess werden door de reddingboot Brandaris van boord van de Ecuador gehaald. De andere opvarenden bleven aan boord. Vandaag werden de pogingen om het Zweedse schip te bergen voortgezet, hoewel de positie van de Ecuador slechter geworden is en de Zweed nu hoger op de Westergronden zit.

Vanmiddag 41 personen van boord gehaald

Omstreeks kwart voor drie heeft de reddingboot Brandaris 41 opvarenden van de Ecuador gehaald. Aan boord zijn nu nog slechts de kapitein, de marconist, de loods en de heer F. Doeksen, bergingschef van de fa. Doeksen. De Brandaris wordt omstreeks vier uur op Terschelling terugverwacht. De Ecuador is vannacht door stoten lek geraakt. De sleepboot Stortemelk brengt nu pompen aan boord. De andere twee sleepboten, de Zuidzee en de Holland, zijn nog vlak bij de Ecuador, maar hebben het schip niet vast.

Leeuwarder courant 03-03-1956

De reddingboot „Brandaris” van de Kon. N.Z.H.R.M. (schipper Jannes Toxopeus) heeft alle 55 opvarenden van het op de Westergronden gestrande Zweedse schip „Ecuador” naar Terschelling gebracht. Hier ziet men de boot met de 41 leden van de bemanning, die donderdagmiddag van boord zijn gehaald, bij de aankomst in de haven van West-Terschelling. Deze 41 man zijn vanmorgen met de postboot naar Harlingen vertrokken; zij zullen per trein doorreizen naar Zweden. De staf van het schip is op Terschelling gebleven.

Leeuwarder courant 29-02-1956

Zweeds schip gestrand bij Terschelling

Op de Westergronden bij Terschelling is het Zweedse motorschip „Ecuador” aan de grond gelopen.

Vanmorgen om elf uur is de sleepboot „Holland” van de firma Doeksen op Terschelling uitgevaren ter assistentie. Later is ook de sleepboot „Zuidzee” van dezelfde firma vertrokken naar de Zweed.

De „Ecuador” meet 7.090 b.r.t. Het schip is eigendom van de rederij Nordstjernan uit Stockholm en is geladen met stukgoed.

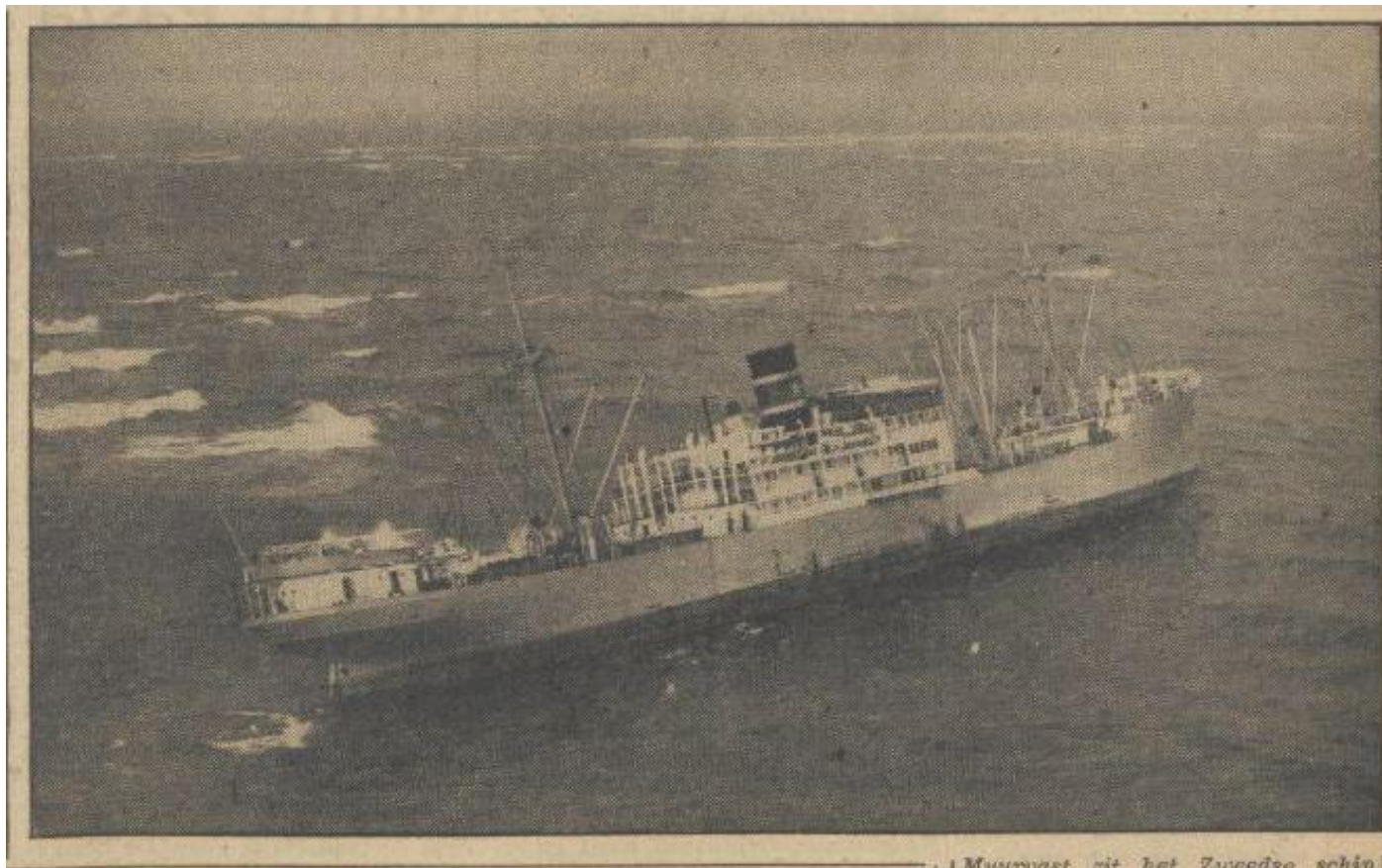
Vanmiddag werd gemeld, dat de beide sleepboten Kroontrossen op het schip hebben overgebracht. Men zal vanavond bij hoog water proberen, het schip los te trekken. Intussen is ook de reddingboot „Brandaris” van Terschelling uitgevaren. De „Ecuador” heeft nl. acht passagiers aan boord, die te kennen hebben gegeven, het schip te willen verlaten.

Nieuwsblad van het Noorden 02-03-1956

Nieuwsblad van het Noorden 29-02-1956

Zweeds schip bij Terschelling aan de grond

Bij Terschelling is het Zweedse schip Ecuador aan de grond gelopen. De sleepboot Holland van de Firma Doeksen op Terschelling is ter assistentie uitgevaren. De Ecuador meet 7090 brt. en is eigendom van de rederij Nordstjernan te Stockholm. De Ecuador is vastgelopen op de Westergronden bij Terschelling. Van Terschelling is de reddingboot Brandaris uitgevaren, om de acht passagiers van de Ecuador te halen. Door de westelijke wind is de toestand van het schip namelijk niet geheel zonder gevaar. Het wordt mogelijk geacht dat het zal breken. De bemanning blijft nog aan boord.

Muurvast zit het Zweedse schip **Ecuador** op de Westergronden bij **Terschelling**. Het is lek gestoten en moet wellicht als verloren worden beschouwd. Nadat gistermiddag het grootste deel der bemanning van de **Ecuador** was gehaald, werden vandaag de overigen naar **Terschelling** gebracht.

(Luchtfoto A.N.P.)

Leeuwarder courant 19-03-1956

„Terschelling” heeft succes met pompen bij de „Ecuador”

Het leegpompen van de ruimen van het op de Westergonden bij Vlieland gestrande Zweedse schip „Ecuador” door middel van de machtige zuiginstallatie der motorschelpenzuiger „Terschelling” van de Doeksen-vloot van Terschelling is een succes gebleken. Ruim I werd het eerst onderhanden genomen. Het bevat o.m. koffie en wol. De koffiebalen waren door het zeewater opgezwollen en gebarsten, zodat koffie-in-bulk voor de wal kwam.

Friese koerier 14-04-1956

Ecuador is woensdag reeds gebroken

TERSCHELLING (ANP) — Woensdagavond omstreeks half elf is, naar wij eerst thans vernemen, de bij Terschelling liggende Zweedse „Ecuador” gebroken. In een onderhoud heeft de heer Doeksen ons medegedeeld dat de twee delen van de „Ecuador” thans ten opzichte van elkaar bewegen. Aan de bovenkant is er tussen deze delen nog enige verbinding. Het gedeelte waar de scheepsmachines zich bevinden, is vermoedelijk niet meer te redden, maar de kans op berging van het voorschip acht men nog niet verkeken. Er zal worden doorgegaan met het lossen van de lading.

De waarheid 14-04-1956

ECUADOR (Strandde op 29 februari) GEBROKEN

TERSCHELLING, 14 april. — Woensdagavond om half elf is de bij Terschelling op 29 februari j.l. aan de grond gelopen Zweedse „Ecuador” gebroken. De rederij Doeksen is sinds de dag van de stranding aan het lossen geweest van de lading huiden, wol, koffiebonen en corned beef. De lading fruit is bedorven. De twee delen van de „Ecuador” bewegen nu ten opzichte van elkaar. Men gaat door met het lossen van het 7090 brt metende schip en acht de kans, om het voorschip te bergen, nog niet verkeken.

Leeuwarder courant 26-04-1956

Helderse jutter opgebracht

Het recherchevaartuig „Stormvogel” en het tijdelijk op Terschelling gestationeerde vaartuig van de rijkspolitie hebben gisteravond de visser T. uit Den Helder op heterdaad betrapt toen hij met zijn schuit goederen haalde uit het wrak van het Zweedse schip „Ecuador”, dat doormidden gebroken op de Westergonden benoorden Vlieland ligt. De Helderse boot, die met gedoofde lichten langs zij van het wrak lag, werd opgebracht naar Terschelling. Het schip is naderhand vrijgegeven, doch de van de „Ecuador” weggenomen goederen zijn in beslag genomen en er is tegen T. proces-verbaal opgemaakt.

De Telegraaf 09-05-1956

Film over „Ecuador”

(Van onze correspondent) In opdracht van het ministerie van O., K. en W. zal men op Terschelling een film vervaardigen van het gestrande Zweedse motorschip, de „Ecuador”. Men is reeds begonnen met opnamen op West-Terschelling, waarbij de inwoners de rollen vervullen. Ondertussen gaat het lossen van het schip, dat voor enige weken geleden doormidden brak, gewoon door.

Leeuwarder courant 10-10-1956

De „Ecuador”-fluit fluit voortaan op de „Friesland”

De scheepsfluit van de „Ecuador” het Zweedse vrachten- en passagiersschip dat gebroken op de Westergonden bij Vlieland ligt, is geschonken aan rederij Doeksen op Terschelling. Die laat de stoomfluit nu aanbrengen op haar vlaggenschip, de „Friesland”.

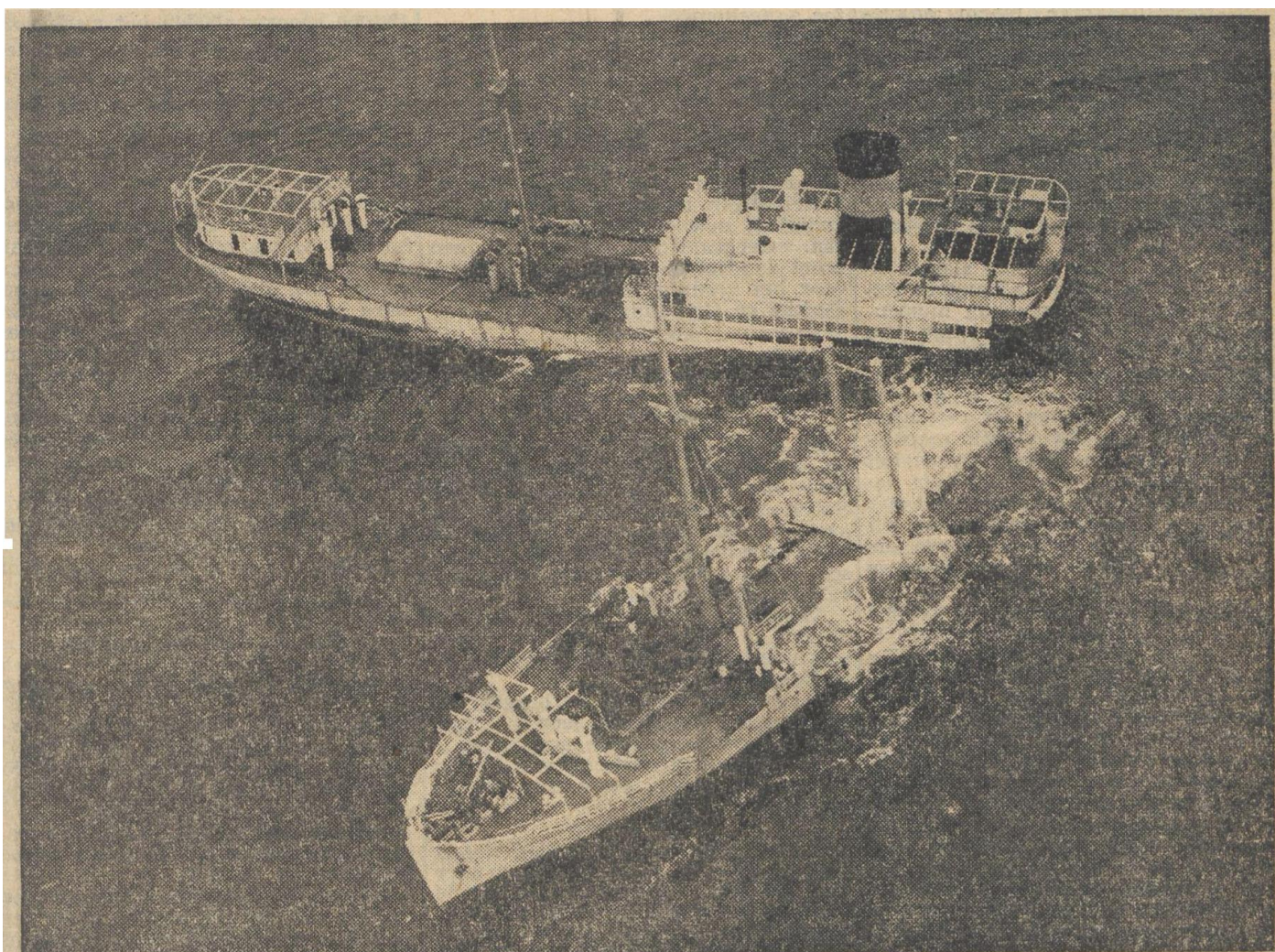
Leeuwarder courant 09-03-1956

Wol, koffie en druiven van de „Ecuador”

Men is er gisteren in geslaagd, een deel van de lading van het op de Westergronden bij Vlieland gestrande Zweedse schip „Ecuador” te lossen. Gistermiddag kwam het motorschip „Terschelling” met twintig ton balen wol aan de kade van West-Terschelling en gisteravond bracht het motorschip „Willem Barendsz” ongeveer tachtig ton aan goederen binnen, voornamelijk kisten druiven en balen koffie. De druiven worden vandaag verscheept naar Harlingen, de koffie is opgeslagen in een pakhuis van de rederij Doeksen, die het Zweedse schip lost en daarna zal proberen te bergen.

De „Terschelling” is gisteravond weer naar de Westergronden vertrokken; er wordt namelijk doorgewerkt aan het lossen zolang de weersomstandigheden het toelaten. De „Stortemelk” lag gisteravond en vannacht langszij van het schip en zorgde voor elektrische verlichting bij het lossen. De tot dusverre geloste goederen bevonden zich in uitstekende conditie

Nieuwsblad van het Noorden 24-07-1956

Nog steeds ligt het reeds eind februari van dit jaar gestrande Zweedse schip **Ecuador** op de Westergronden bij het eiland **Terschelling**. Langzaam maar zeker is de zee echter bezig haar prooi te verslinden. Het afgebroken voorschip wordt steeds verder verplaatst en ligt nu al haaks op de rest van het wrak.
Luchtfoto A.N.P.

Leeuwarder courant 09-04-1956

Negentig ton koffie uit de „Ecuador”

Gisteren is het vrachtschip „Willem Barendsz” van de rederij Doeksen in de haven van Terschelling binnengelopen met negentig ton koffiebonen aan boord, geborgen uit ruim IV van het op de Westergronden gestrande Zweedse vrachtschip „Ecuador”. Men is gisteren namelijk opnieuw begonnen met het lossen van het schip, nadat men acht dagen lang door de slechte gesteldheid van de zee niets heeft kunnen doen.

De „Ecuador” is in deze acht dagen weer dieper weggezakt; daardoor zijn de ruimen voor de brug alleen na hoog water te bereiken. Men hoopt evenwel nog vele tonnen van de kostbare lading te kunnen bergen, wanneer het weer goed blijft.

Het vrije volk 15-08-1956

Belgen gaan trachten „Ecuador” te slopen

Belgische sloopers zullen proberen het onttakelde wrak van het Zweedse vrachtschip „Ecuador” in stukken en brokken van de Westergronden bij Terschelling te halen. Het wachten is op beter weer en dan komen ze met hun drijvend materiaal naar die moeilijke Westergronden, waar eind april het Zweedse vrachtschip strandde.

De Rotterdamse averij-agenten J. H. Meijer en J. de Jong boden een maand geleden het wrak per advertentie te koop aan. De belangstelling bleek niet overweldigend te zijn, maar ten slotte kwam er toch een serieuze koper. Dat was het Antwerpse slopersbedrijf Van Loo. De prijs, die ze voor de in tweeën gebroken „Ecuador” betaalden, is een zorgvuldig bewaard geheim.

De Antwerpenaren wachten nu op gunstig weer. Zodra de weersomstandigheden het toelaten, komen ze met hun bergingsvaartuigen en sloperswerktuigen naar Terschelling. De bedoeling is, dat ze het gebroken, gedeeltelijk gezonken en geheel onttakelde wrak in stukken snijden. De brokken schroot zullen ze daarna aan de wal brengen.

„Een gewaagde en moeilijke onderneming,” noemde vanmorgen een ervaren Terschellingse zeesleper dit werkstuk. Hij verheelde niet, dat hij een zwaar hoofd had in de kansen van de Belgen. „Ze kennen de gevaarlijke gronden hier niet. Misschien weten ze niet dat er op de Westergronden maar weinig werkzame dagen zijn,” overwoog hij peinzend.

De Belgen maken zich geen zorgen. „We rooien het wel,” meenden ze vol vertrouwen.

Op de Westergronden wacht het wrak van de „Ecuador”

Bron: <http://zaans-industrieel-erfgoed.nl/>

Nieuwsblad van het Noorden

23-05-1956

Uit gestrande Ecuador worden nog steeds goederen geborgen

Bestaan er omtrent het bergen van de op de Westergronden bij Terschelling gestrande Zweedse vrachtvaarder „Ecuador” geen illusies meer, dit wil niet zeggen dat het op en om het wrak van het eens zo trotse zeeschip nu allemaal pais en vree is. Integendeel, twee duikers zijn om toerbeurt bezig de ruimen van de Ecuador leeg te halen en bovendeks zorgen anderen ervoor, dat de kistjes met boter, corned beef, balen wol, huiden en koffie op lichters worden overgebracht. De boter wordt naar Amsterdam gebracht, waar een bacteriologisch onderzoek plaats vindt.

Leeuwarder courant 24-05-1956

Voorschip van „Ecuador” nog niet vlot

Dinsdagavond heeft de sleepboot „Holland” van Doeksen opnieuw een poging gedaan om bij Terschelling het voorschip van de „Ecuador” los te trekken, doch ook ditmaal werd geen succes geboekt. Enige nog bestaande bandenverbindingen met het achterschip en een metersdikke zandlaag in en rondom het schip bleken de sleepboot de baas te zijn. Er is goede hoop, dat de nog bestaande verbindingen tussen voor en achterschip vrij spoedig zullen breken, omdat er veel leven in de „Ecuador” zit. De bergingsbuit aan boter bedroeg de laatste drie dagen ongeveer twintig ton.

Leeuwarder 19-07-1957

Kraanvaartuig bij Terschelling in moeilijkheden

Gisteravond om elf uur kwam de sleepboot „Stortemelk II” de haven van Terschelling binnen met op sleeptouw het kraanvaartuig „Simon” van de sloperscombinatie, die het wrak van de „Ecuador” onder handen neemt. De „Simon” had met een partij afgesloopt ijzer aan boord koers gezet naar Terschelling, maar kreeg al spoedig dusdanige averij aan de motor, dat het anker uitgegoid moest worden. Aangezien de Westergronden nu eenmaal geen geschikte ankerplaats zijn voor een hulpeloos schip, werd om sleepboothulp geseind. zodat de „Stortemelk II” zijn passagiersvrachtjes op het traject Terschelling- Vlieland eens kon afwisselen met een sleepkarweitje.

Het vrije volk 02-08-1956 **Storm teistert „Ecuador”**

Het Zweedse schip „Ecuador” dat enkele maanden geleden strandde op banken boven Terschelling en daar doormidden brak, is door de stormen van de afgelopen dagen hevig geteisterd. Het voorschip dat aanvankelijk haaks voor het achterschip lag, ligt thans op zij van het wegzakkende achterschip, dat de top omhoog begint te steken.

De Telegraaf 19-12-1956 **Strop voor slopersfirma „ECUADOR” DOOR STORM GEZONKEN**

(Van onze correspondent)

TERSCHELLING, woensdag

De Belgische scheepsslopers firma Joosten te Antwerpen. Die eind juli het wrak van de „Ecuador” voor f 35.000 van de verzekeringmaatschappij overnam heeft hieraan een strop gekocht. Geen kilo schroot is van het schip afgekomen. De storm van de laatste dagen heeft het wrak geheel onder water doen verdwijnen en de golven hebben de schoorsteen weggerukt. Slechts twee masten steken nu nog boven water uit.

De „Ecuador” was het vlaggenschip van de Zweedse rederij Johnson uit Stockholm

Friese koerier 05-08-1957 **Veel ijzer van de Ecuador**

TERSCHELLING —Van het wrak van de bij Terschelling gestrande Zweedse vrachtvaarder „Ecuador” wordt — mede door de gunstige weersomstandigheden — heel wat oud ijzer afgehaald. Voor het eerst sinds een Belgische slopersfirma het werk in combinatie met Nederlanders uitvoert, is een schip met oud ijzer naar Antwerpen vertrokken. Totaal 110 ton!

Nieuwsblad van het Noorden 01-06-1959 **BIJ TERSCHELLING Duitse kotter stootte op wrak van Ecuador**

De uit 4 koppen bestaande bemanning van de Duitse viskotter Helgoland, van rederij Walter uit Bones heeft zaterdagavond op de Noordzee een hachelijk avontuur beleefd, dat dank zij de rustige zee nog goed is afgelopen. Tijdens het vissen op zandspiering stootte het schip op het wrak van het Zweedse ss Ecuador op de Westergonden bij Terschelling. De machinekamer maakte direct water en de bemanning requireerde reeds de zwemvesten om op het allerergste te zijn voorbereid. Met een pompinstallatie echter kon het houten schip drijvende worden gehouden totdat de sleepboot Stortemelk van rederij Doeksen van Terschelling arriveerde. De lekkage werd provisorisch gedicht waarna de viskotter door de sleepboot naar Harlingen werd gebracht. Hier werd de 25 ton zandspiering gelost. De Helgoland zal op de scheepswerf Welgelegen te Harlingen worden hersteld.

Leeuwarder courant 19-01-1960 **Film „Stranding” in bioskoopprogramma's**

De Nederlandse film „Stranding” wordt over een paar weken in de gewone bioskoopprogramma's in vertoning gebracht. Op vijf februari zal de film in het Amsterdamse City Theater, het City Theater in Den Haag en het Lumiere Theater in Rotterdam voor de eerste maal worden vertoond. De regie van „Stranding” was in handen van Louis van Gasteren. De stranding van het Zweedse motorschip „Ecuador” in de nacht van 29 februari 1956 bij Terschelling was uitgangspunt voor deze film, waarin overigens alle verdere gebeurtenissen, personen of omstandigheden op fictie berusten. Vele eilandbewoners van Terschelling verleenden bij de opnamen van de film hun medewerking.

Leeuwarder courant 03-07-1957

„Ecuador“-silhouet verdwijnt van horizon

Nog een paar dagen mooi zomerweer en het wrak van het Zweedse schip „Ecuador“ op de Westergronden, dat nog steeds twee masten en enkele delen van de opbouw vertoonde, zal zich niet meer aan de horizon aftekenen. Nadat men de vorige dag de kap van de machinekamer en enige luchtkokers had verwijderd, is zondag een der stalen masten geborgen. Aan de havenkant van Terschelling ligt al een grote berg oud ijzer, afkomstig van het schip.

Friese koerier 16-03-1956

Vreemde jutters

Zeker, er zijn jutters van Terschelling, die nu de Ecuador niet is vergaan en er weinig op het strand is terechtgekomen, blijkbaar hebben besloten om vóór er een storm komt en de hele zaak verloren gaat, voor eigen rekening te bergen wat mogelijk is. Maar hoe begrijpelijk dat ook is van juttersstandpunt bekeken, het is niet juist en tegen de wil van de firma Doeksen. Maar in een van de huizen in de Terschelling dorpsstraat brandde men koffie in een koekenpan boven een gasvlam....

Op de Westergronden ligt nog de Ecuador. Er zit vlees in, biscuits, kisten corned beef, balen koffie en katoen en zelfs bontjassen, zegt men op Terschelling, maar de ruimen staan vol water. Er ligt nog steeds een dikke twintig miljoen op de Westergronden en er kan van alles gebeuren. Boven in de radiohut behelpt de marconist van Doeksen zich met een noodinstallatie.

In de salons liggen de fraaie fauteuils voor oud vuil tegen de kant gesmakt. Gordijnen flapperen aan flarden in de felle wind, waarin de bergers van Terschelling trachten nieuwe roem te verwerven na de bergingen van de Virgo op de Vliehors en de Turkse Bakir bij Schiermonnikoog. Zij trachten ook te voorkomen, dat de Ecuador in één adem genoemd zal worden met de West Aletha en de liberty Glo en andere schepen, die hier en bij Ameland aan de grond liepen en een roemloos einde tegemoet Ringen. Maar tijd is geld en de Ecuador zakt weg en wordt langzaam maar zeker een wrak, dat verloren is wanneer er nog een Westerstorm over de gronden raast.

Samenstelling: Cees Kingma – mei 2014

Leeuwarder courant 18-06-1957

30.000 sigaretten van de „Ecuador“ Maar ze zijn grotendeels waardeloos geworden

Bij het losmaken van een luchtkoker op het wrak van het Zweedse schip „Ecuador“ in de Westergronden bij Terschelling/Vlieland trof men gisteren een pak met 30.000 sigaretten aan. Plaats en artikel wettigen het vermoeden, dat het hier een smokkelpartij betrof. Jammer voor de slopers, dat de sigaretten zo goed als waardeloos waren geworden.

De combinatie, die de „Ecuador“ bezig is te slopen, treft het bijzonder met het werk; dank zij de straffe noordooster is er bij de beide delen van het wrak weinig zeegang en wat nog belangrijker is: de waterstanden blijven mooi laag. De HA 34, van schipper De Waal uit Harlingen, welke boot als werkschip is gecharterd, heeft gisteren een motorpomp naar het wrak gebracht. Men wil trachten het voorschip, dat nog steeds niet lek heet te zijn, grotendeels droog te pompen, teneinde gemakkelijker met de snijbrander te kunnen werken. Op de havenkade van Terschelling ligt al een hele berg geborgen scheepsonderdelen.

De Tijd 29-03-1956

Zweden danken redders f 5000 voor K.N.Z.H.R.M.

De Koninklijke Noord- en Zuid-Hollandse Redding Maatschappij heeft van de Zweedse rederij „Nord Stjernan“ te Stockholm een gift van 5000 gulden ontvangen „als een klein bewijs van de waardering die wij hebben voor het moedige en mooie werk dat de K.N.Z.H.R.M doet ten bate van schipbreukelingen van iedere nationaliteit, die in nood verkeren“, aldus een zinsnede uit een brief, die de reddingmaatschappij van deze rederij ontving. In deze brief wordt de maatschappij tevens bedankt voor de bijzondere goede diensten die zij heeft bewezen aan de opvarenden van het motorschip „Ecuador“ van de rederij, dat op 28 februari j.l. op de Westergronden bij Terschelling aan de grond is gelopen. De „Brandaris“ heeft toen passagiers en bemanning — in totaal 57 personen — in drie tochten van boord gehaald. De „Ecuador“ zit nog steeds op de Westergronden vast. Er worden pogingen in het werk gesteld het schip te bergen